

3. Логвиненко Б.О., Андреев А.В. Підготовка поліцейських у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання: основні алгоритми: Методичні рекомендації. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 48 с.
4. Hall, L. K. & Wensch, M. E. (2008). Counseling military families: What mental health professionals need to know. New York, NY: Routledge.
5. Miller L. Police Psychology: What Is It? https://www.doereport.com/police_psychology.php

Рудницька Кароліна Сергіївна
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ,
факультет економічно-правової безпеки, з
добувач вищої освіти*

**Науковий керівник –
Новицька Ія В'ячеславівна,**
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ,
кафедра гуманітарних дисциплін
та психології поліцейської діяльності,
викладач*

СУЧАСНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАТИВНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Актуальність обраної теми зумовлена тим безсумнівним фактом, що мова відображає загальний рівень культури фахівця з будь-якої спеціальності, стає своєрідним індикатором його компетентності, а оволодіння принципами і основними засадами ділового спілкування є ознакою професійної зрілості сучасного спеціаліста.

Розвиваючи цю думку, варто почати з того, що фактором підвищення ефективності роботи правоохоронних органів є встановлення робочих відносин між поліцейськими та громадськістю на основі взаємної довіри, розуміння (оцінки інтересів і цілей один одного, прийняття їх як своїх власних) і взаємодії (процесу обміну). Виходячи з цього, відносини між поліцією та населенням можуть вплинути на рівень ефективності роботи співробітників поліції у сферах охорони громадського порядку, попередження та запобігання злочинності, боротьби зі злочинністю в цілому [1, с. 54].

Поліцейський повинен мати не тільки професійні знання, а й володіти хоча б на початковому рівні основами психолінгвістики, соціолінгвістики та права. Якість комунікації співробітника поліції з різними групами населення визначає ефективність його функціональної діяльності. Саме тому одним із визначальних чинників ефективної роботи співробітника правоохоронних органів є професійна комунікативна компетентність. При спілкуванні поліцейський здійснює такі функції:

- отримує необхідну інформацію для розкриття злочину;
- керує процесом розмови, інколи у важких умовах;
- передає усну інформацію в письмовому вигляді.

З практики відомо, що оволодіння навичками спілкування має бути за-своєне правоохоронцем ще на початку його навчання, адже це є запорукою швидшого та оптимального вирішення будь-яких питань, які постануть перед ним під час роботи. У цьому аспекті важливим є аналіз концепції комунікативної компетенції, яка дозволяє встановлювати і підтримувати необхідні контакти з іншими людьми і включає в себе здатність розширювати (або звужувати) коло спілкування, розуміти партнера по спілкуванню, прогнозувати наслідки різних комунікативних ситуацій, що виникають при виконанні безпосередніх функціональних обов'язків [2].

Отже, професійна комунікативна компетентність співробітника правоохоронних органів – це складне психологічне утворення, яке формується на основі комунікативної компетентності людини в конкретній професійній діяльності, що може бути представлена в якості окремої системи значущих відносин, навичок і комунікативних здібностей.

Для співробітника поліції в ході професійної діяльності важливо не тільки протидіяти правопорушникам, а й спілкувалися з широким колом людей, які постраждали від злочину (жертви, свідки, різні посадові особи тощо). Особистість кожного з них формувалася за певних умов, у них різне мислення, система взаємовідносин, цінностей тощо. У той час, як правоохоронець обмежений в часі і можливостях для всебічного вивчення особистості людей, що потрапляють у сферу його офіційних інтересів. Саме тому комунікативна підготовка майбутнього професіонала є надзвичайно важливою [3, с. 19].

Таким чином, ми вважаємо, що кожен професійно підготовлений співробітник поліції повинен мати розвинуті мовні навички (здатність використовуючи мовні стандарти, обирати кращий з можливих варіантів, як для вивчення мови, так і для висловлення власних думок та поглядів). Особливо важливо контролювати використання формул мовного етикету, а саме – фразеологічні вирази – готові до використання стандартизовані мовні конструкції, які виражають ставлення, подяку або вибачення в різних ситуаціях спілкування. Тому варто сказати, що комунікативна підготовка поліцейського є одним з найважливіших компонентів формування справжнього професіонала, який здатен впоратися з будь-якою життєвою та практичною ситуацією.

Бібліографічні посилання:

1. Степаненко О.К. Мовленнєва компетенція професійно орієнтованої особистості: Посібник. Дніпропетровськ: Акцент ПП, 2016. 72 с.
2. Стрілецька М. В. Етика ділового спілкування: взаємини в колективі, URL: [http://www.bizslovo.org/content/index.php/ru/diloviy-etyket/160-kerivnyk-pidlegliy / 657-etyka-dil-spilk-vzaemnyuv-kolektyvi.html](http://www.bizslovo.org/content/index.php/ru/diloviy-etyket/160-kerivnyk-pidlegliy-657-etyka-dil-spilk-vzaemnyuv-kolektyvi.html) (дата звернення 04.05.2020)
3. Сучасні шляхи розв'язання міжособистісних конфліктів працівниками ОВС, Іменем Закону. 2007. № 18–19 (5561). С. 32